

Как Дядо Коледа си намери работа?

Когато Дядо Коледа беше млад мъж, той тръгна да си търси работа. Не искаше в никакъв случай да работи нещо, свързано с бюра и офиси. Той обичаше да е в движение. Първата му работа беше коминочистач, но с тази работа имаше проблем. Дядо Коледа винаги беше толкова чист и спретнат и никога не се покриваше със сажди, затова никой не му вярваше, че върши такава работа.

Следващата му работа беше в пощата. Това е място, където всеки можеше да види, че той върши добра работа. Любимата част от новата работа на Дядо Коледа беше да носи пакети на хората от целия град. За да може да се справи с всички колети, той започна да прави доставки дори през нощта, макар че никой не се радваше да го види в късните часове на нощта. Директорът на пощата получи толкова много жалби от хората, че се наложи да го уволни.

Дядо Коледа продължи да си търси работа и намери свободно място в близкия зоопарк. Той се справяше добре и тук, грижеше се за животните с любов и беше любезен към посетителите на зоопарка. Но и тук имаше проблем. Дядо Коледа се сближи с елените толкова много, че другите животни започнаха да ревнуват. Поради тази причина се наложи пазачът на зоопарка да го освободи от длъжност. След този момент Дядо Коледа започна да се отчайва, но елените бяха толкова привързани към него, че го последваха извън зоопарка, за да не се чувства толкова тъжен сам.

Заедно с новите си приятели Дядо Коледа се присъедини към цирка. Там те имаха свой специален номер, в който елените дърпаха летяща шейна. Всички бяха щастливи, освен ръководителя на цирка. Той искаше Дядо Коледа да изглежда по-изплашен, но просто не му се получаваше. Дядо Коледа се забавляваше и през цялото време се носеше във въздуха неговото: “Хо-хо-хо!”. Разгневеният ръководител на цирка уволни Дядо Коледа и неговите елени на мига.

Докато си събираше багажа, няколко елфи дойдоха при Дядо Коледа. Когато обаче разбраха че е уволнен, те го поканиха на вечеря в техния дом. Елфите живееха далече извън града, те бяха производители на играчки, а тяхната къща беше работилницата им. Дядо Коледа беше изумен от това, което очите му виждаха. “Децата трябва да обожават тези играчки” каза Дядо Коледа, а елфите се смутиха. Те произвеждаха играчки за собствено удоволствие. Продажбата беше твърде голям проблем за тях. “Ами ако ги подарявате?” - попита Дядо Коледа. Елфите не се бяха сетили за това.

“Бих могъл да ги доставям!” - каза мъдро Дядо Коледа. “Тук има достатъчно играчки за децата по целия свят!”. Елфите се зарадваха и наеха Дядо Коледа на работа при тях. Само за кратък период от време те му направиха чувал, който може да побере десетки подаръци с всякакви размери, построиха му шейна, която беше украсена със стотици цветни коледни фигури от всяка нейна страна. Дядо Коледа впрегна елените си и беше готов за път. Преди това обаче, елените трябваше да се научат да летят. От начало правеха много грешки, но след време се научиха как да работят в екип и успяха да полетят.

И така в най-тъмната част на зимата, когато хората имаха нужда от повдигане на настроението, Дядо Коледа се приготвяше за път. Елфите напълниха чувала с

подаръци, елените бяха готови за потегляне. Дядо Коледа беше развълнуван. Първата му вечер беше тежка, но с времето той свикна и беше по-щастлив от всякога.

От тогава елфите станаха първи помощници на Дядо Коледа и до ден днешен е така.

След няколко месеца от раздаването на подаръци, елфите бяха напълнили чувала на Дядо Коледа с едни от най-примамливите подаръци, за които едно дете можеше да си мечтае. Те му обясниха, че тези подаръци са за деца в дом за сираци. Дядо Коледа беше готов да зарадва и тези деца, на които им липсва щастието от любовта на родител. Той се приготви за път, натовари чувала в шейната и потегли натам.

Когато пристигна, децата изпълнени с щастие, в момента в който го видяха. Дядо Коледа слезе от шейната си, взе чувала си и седна на един удобен стол, за да може да раздаде подаръци на всички деца. Те го заобградиха, а той започна да изкарва подаръците един по един от чувала и да ги подава на децата с усмивка. Той им беше се погрижил да изпълни всяка заръка на всяко дете за колички, камиончета, конструктори и пъзели на момчетата, а на момичетата - кукли, плюшени мечета, книжки за оцветяване и комплекти за гривнички и герданчета. Децата се радваха, обсипваха Добрия старец с прегръдки. Но дойде време Дядо Коледа да си тръгва, той се сбогува с децата и се качи на своята украсена шейна. Имаше мисия да радва децата по света! Има ли по-прекрасно нещо?!

Когато се завърна при елфите, те го попитаха как е минало, а той им отговори, че е било един от най-вълшебните моменти, откакто разнася подаръци! Да намериш мястото си в живота, е призвание на всеки човек! Да носиш радост на децата – е вълшебство, което те прави полезен и се чувстваш автор на чудеса и то какви!

Цветелина Пламенова Петкова, 7^б клас, 13 години

Първо ОУ „Свети княз Борис I“, град Варна